

OLGA is een Russische variant van **HELGA**

-----door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Germaanse naam: 'gezonde', 'gelukkige', 'welvarende', 'heilige' enz.

*

Olga van Kiev (ook **de Wijze**), Oekraïne; grootvorstin en weldoenster; † **969**.

Feest 11 juli

Na de dood van haar man, grootvorst Igor I van Kiev in 945, trad zij aan als regentes voor haar zoon Sviatoslav. In de geschiedenis van Rusland is zij de eerste vorst die het christelijk geloof aannam. Haar doop moet ongeveer plaatsgevonden hebben in 955.

Volgens de legende is zij tot deze stap gekomen door toedoen van keizer Michaël van Constantinopel. Het doopsel werd toegediend door patriarch Ignatius. Zij heeft veel gedaan voor de verbreiding van het christendom in Rusland. Maar omdat zij hulp ging zoeken in het westen bij keizer Otto I, bleven veel Russen afzijdig. Zo is haar eigen zoon Sviatoslav nooit christen geworden.

Daarentegen was haar invloed op haar kleinzoon Vladimir zo groot, dat uit hem later een heilige zou groeien († 1015; feest 15 juli). Hij zou tenslotte de grote man worden van de kerstening van het Russische volk. In de herinnering van het Russische volk leeft Olga voort als 'Olga de Wijze'.

*

Olga van Rusland, Jekaterinenburg (= Sverdlovsk), Rusland; groothertogin & martelares met het hele gezin; † **1918; feest 4 & + 16 juli**.

In de oosterse kerk wordt herdacht dat op 16 juli 1918 te Jekaterinenburg (Sverdlovsk) de tsarenfamilie werd uitgemoord: tsaar **Nikolaas II**,

Alexandra, 'de Tsaritsa', kroonprins **Alexis** (of **Aleksej**) en hun dochters, de groothertoginnen **Olga, Tatiana, Maria** en **Anastasia**, plus nog vele anderen. Zij staan te boek als koninklijke martelaars.

*

Helga (ook **Hilga, Hilta** of **Ilga**) **van Bregenz**, Schwarzenberg, Oostenrijk; kluizenaar; † **1115; feest 8 juni**.

Zij stamde uit een adellijke familie te Bregenz. Het moet ongeveer tussen 1070 en 1080 geweest zijn, dat zij met haar broers Merbot (of Marbod) en Diedo de eenzaamheid van het toen nog geheel onontgonnen Bregenzer Woud introk om het leven van kluizenares te gaan leiden. Volgens de overlevering namen ze afscheid van elkaar op de Lorena. Volgens de legende nam Hilta vandaar een kruik water mee. Diedo begaf zich naar Andelsbuch, waar hij na een heilig leven in 1083 stierf. Merbot vestigde zich in Alberschwende, waar hij na een wonderbaarlijke genezing van een kind door booswichten om het leven werd gebracht († 1120).

Hilta goot het meegenomen water uit op de plaats waar zij zich voorgoed vestigde, nabij Schwarzenberg, Oostenrijk. Op die plek zou een geneeskrachtige bron zijn ontsprongen. Op het moment van haar dood begonnen alle klokken uit de omgeving spontaan te luiden. Op haar graf is de kerk van Schwarzenberg gebouwd. Zij rust onder het rechter zij-altaar. Nog altijd komen bedevaartgangers haar opzoeken en vragen haar voorspraak bij oogziekten.